

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.912 van 18 oktober 1999
in de zaak A. 84.529/IX-1862.**

In zake : de VZW WAREGEMSE REN- en RIJVERENIGING,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. VERSCHUERE,
kantoor houdende te WAREGEM,
Oude Desselgemstraat 69

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Landbouw en Middenstand,
2. de minister van Financiën.

tussenkomen partij :

de VZW BELGISCHE FEDERATIE VOOR PAARDEN-
WEDRENNEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LAGASSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpesteenweg 187.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
VZW WAREGEMSE REN- en RIJVERENIGING op 3 juni 1999 heeft
ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoer-
legging van het koninklijk besluit van 17 maart 1999 tot
wijziging van het koninklijk besluit van 8 juli 1970
houdende de algemene verordening betreffende de met de
inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door adjunct-auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 september 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VERSCHUERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van advocaten V. WILLEMS en M. PILCER die, loco advocaat D. LAGASSE verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van adjunct-auditeur W. WEYMEERSCH, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 4 november 1998;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de BELGISCHE FEDERATIE VOOR PAARDENWEDRENNEN met een verzoekschrift van 16 juli 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat zowel de verwerende als de tussenkomen de partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwisten; dat er over de door hen opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen te dezen niet het geval is;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij vooreerst stelt dat zij ingevolge de inwerkingtreding van het bestreden besluit er zich mag aan verwachten dat binnenkort haar huidige vergunning zal worden ingetrokken zodat zij niet langer haar maatschappelijk doel kan realiseren en dus in haar bestaan bedreigd wordt, dat vereffening en ontbinding het gevolg zullen zijn; dat zij er in dit verband eveneens op wijst dat zij de noodzakelijke voorwaarden voor het bekomen van een nieuwe vergunning nooit kan vervullen omdat zij onmogelijk genetische gegevens kan verzamelen omtrent paarden, die haar moeten

toelaten om wetenschappelijk samen te werken met fokkersverenigingen voor de uitvoering van hun politiek tot genetische verbetering van de paardachtigen, dat zij hierdoor belangrijke financiële inkomsten zal mislopen; dat zij verder stelt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit meebrengt dat zij onmogelijk haar koerskalender voor het jaar 1999 en verdere programmatie voor het jaar 2000, kan respecteren, dat zij dan ook de nodige voorzorgen zal dienen te nemen tegen bepaalde schadevorderingen ingevolge het niet nakomen van gemaakte afspraken (bijvoorbeeld concessieovereenkomsten met een uitbater voor alle horeca-activiteiten), dat zij voorts de jaarlijkse gemeentetaksen, BTW, onderhoudskosten en verzekeringspremies dient te betalen hetgeen moeilijk wordt wanneer er geen inkomsten meer zijn, dat ook op sociaal vlak zich repercussies aandienen, in die zin dat aan de lopende arbeidsovereenkomsten een einde zal moeten worden gemaakt;

2.2. Overwegende dat luidens artikel 42, § 2, van het koninklijk besluit van 8 juli 1970 houdende de algemene verordening betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen de vergunning voor het openen van een renbaan of het inrichten van paardenwedrennen geldt totdat zij wordt ingetrokken; dat de door de verzoekende partij opgesomde nadelen, op het eerste gezicht dan ook niet het rechtstreekse gevolg zijn van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat zij eerder verband lijken te houden met een eventuele nog te nemen beslissing, namelijk de intrekking van de vergunning tot het openen van een renbaan en het inrichten van paardenwedrennen; dat, wat de door de verzoekende partij ingeroepen concrete nadelen betreft, er volledigheidshalve moet worden op gewezen dat zelfs onder de nieuwe regeling het haar niet totaal onmogelijk wordt gemaakt haar maatschappelijk doel te realiseren;

dat zoals de tussenkomen de partij terecht opmerkt een vergunning tot het openen van een renbaan of tot het inrichten van paardenwedrennen kan worden verleend zonder overeenkomstig artikel 3, 3°, van het koninklijk besluit van 10 december 1992, erkend te zijn door de minister tot wiens bevoegdheid de Landbouw behoort, op voorwaarde evenwel dat het inrichten beperkt is tot ten hoogste vijf wedrenbijeekkomsten per jaar; dat in dit verband moet opgemerkt worden dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift slechts melding maakt van een jaarlijkse, "belangrijke zomermeeting"; dat het aangevoerde financiële verlies of nadeel, niet als moeilijk te herstellen wordt beschouwd; dat de door de verzoekende partij aangevoerde nadelige sociale gevolgen haar niet persoonlijk raken;

3. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de VZW BELGISCHE FEDERATIE VOOR PAARDENWEDRENNEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien oktober 1900 negenennegentig, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. BEIRLAEN.